

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

El Principal

A la tempesta segueix la calma. A l'hivern del nostre descontentament, la primavera que renaix il·lusions. Als dos anys de successives onades pandèmiques, ara i aquí el benestar saludable. Diguem-ho ràpid, sense més flors i violes: d'aquí a uns dies, pocs, el **Principal** reobre portes per projectar històries en gran. El buc insígnia de l'empresa **Cortada Argilés**, degana de l'exhibició cinematogràfica a Lleida, torna amb renovades forces i equipaments tècnics per rescabalar l'orgull cinèfil. Lluny els dies en què la ciutat disposava d'una desena de sales de cinema, tenia un cert sentit ufanós que aquest coliseu s'auto-proclamés '*principal*'. Avui, però, l'arrogància no té massa sentit, ¿quants cinemes comercials tenen a Lleida una pantalla de 18 x 16 metres? ¿Quants 1.200 butaques? A quatre passes de la plaça Paeria, el **Principal** és al rovell de l'ou. Si el bipartit que actualment teatralitza l'Ajuntament tingués una dècima part del que manifesta quant a vetllar la tradició i la història cinematogràfica i teatral a ciutat, faria mans i mànegues per establir una col·laboració fefaent amb aquesta empresa familiar. Una eficient manera de revitalitzar socialment el centre i l'eix vertebrador comercial. A més, en qüestió de mesos, farà 100 anys que la besàvia **Argilés** obria un cinema a l'esquerra del carrer Cavallers. ¿Qui ha dit que la dona emprenedora és una victòria del segle XXI?